

“Δεν ξέρω πως γίνεται η φιλονικία”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ημέρες Χριστουγέννων, **της του Κυρίου μας Ιησού Χριστού Γεννήσεως**, και, άρα, ευχαριστούμε τον γλυκύτατο Κύριο μας, **πηγαίνοντας εγγύτερα, έστω κάτι κοντύτερα προς τον πλησίον**, ενθυμούμενοι τις φιλονικίες μας και συγχωρούντες αλλήλους.

Λέγει, κάπου, το ΜΕΓΑΝ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ:

Δυὸ Γέροντες ζοῦσαν ὡς μοναχοὶ πολλὰ χρόνια μαζί καὶ ποτὲ δὲν μάλωσαν. Εἶπε ὁ ἓνας στὸν ἄλλον:

«Ἄς φιλονικήσουμε κι ἐμεῖς μία φορὰ ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι».

Ὁ ἄλλος ἀποκρίθηκε:

«Δὲν ξέρω πῶς γίνεται ἡ φιλονικία».

Καὶ τοῦ λέει ὁ ἀδελφός:

«Νά, θὰ βάλω στὴ μέση ἓνα τοῦβλο. Ἐγὼ θὰ λέω ὅτι εἶναι δικό μου κι ἐσὺ νὰ λές, ὅχι, δικό μου εἶναι, καὶ ἀπὸ δῶ γίνεται ἡ ἀρχή».

Ἔβαλαν πράγματι στὴ μέση ἓνα τοῦβλο. Λέει ὁ ἓνας:

«Αὐτὸ εἶναι δικό μου».

Ὁ ἄλλος εἶπε: «Ὅχι, εἶναι δικό μου».

Εἶπε ὁ πρῶτος:

«Ἐ, ἂν εἶναι δικό σου, πάρ' το καὶ πήγαινε».

Καὶ ἔφυγαν, χωρὶς νὰ βροῦν αἰτία γιὰ φιλονικία.